



De ware Willy

(The Inner Willy)

Komedie in drie bedrijven

door

BETTYE KNAPP

vertaling

Maya Jansweijer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE WARE WILLY - THE INNER WILLY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BETTYE KNAPP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willoughby Adams - 16, een beschaafde, aardige jongen

Tante Hester - 63, De ongetrouwde tantes van Willoughby

Tante Louise - 61, die hem een "fijne en onbezorgde jeugd" hebben gegeven.

Tante Olga - 59

Ware Willy - De "ware" Willoughby, alleen zichtbaar voor Willoughby

Stanley Clark - 16, komt enigszins stoer over

Mike - 16, schuchter, maar een aardige jongen

Marybelle Turner - 16, zeer alledaags meisje, niets op aan te merken

Trudy Marshall - levendige tweeling van 16, zijn niet

Janet Marshall - eeneiig

Carol Martin - 16, het meisje dat Willoughby heimelijk liefheeft

Decor:

We bevinden ons in de huiskamer van de drie ongehuwde tantes, de gezusters Adams, die Willoughby liefhebbend, maar totaal verstikkend hebben opgevoed, overladen met aandacht en 'bescherming'.

De kamer ziet er netjes en comfortabel uit, maar ademt een ouderwetse sfeer uit, vermengt met vrouwelijke preutsheid. De kamer heeft twee deuren: de deur R. leidt naar de eetkamer, de deur linksboven naar de voordeur. Linksachter is een raam waardoor gebladerte zichtbaar is.

Het meubilair bestaat uit een bank linksbeneden, een tafel en stoel benedenrechts in het midden, een bureau met stoel benedenrechts tegen de muur, een piano met kruk rechtsboven, een boekenkast middenachter, een tafel en stoel linksboven en vele andere objecten die de kamer huiselijk maken en bijdragen tot de sfeer van de kamer. Hierboven staan alleen de minimum vereisten.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, is het vroeg op een lenteavond, tante Louise en tante Hester zitten op de bank. Ze zijn beiden in de 60, wat niet betekent dat ze gekleed zijn in zwarte jurken en omslagdoeken. Ze zijn behoudend gekleed in jurken met een motiefje met nogal hoge halslijn en lange rokken. Hun haar is grijs, en eenvoudig maar netjes gekapt. Tante Louise windt een bol garen op, terwijl haar zuster Hester het garen met twee handen ophoudt.

Louise: Willoughby gaat naar Harvard.

Hester: *(heeft zinnen gezet op andere universiteit)* Daar is hij het type niet voor.

Louise: Hoe bedoel je "het type niet voor"?

Hester: Als ik ooit een echte Princetonman heb gezien, dan is hij het wel.

Louise: *(bits)* Heb je er ooit wel eens een gezien dan?

Hester: Ik heb altijd al gewild dat mijn jongen naar Princeton zou gaan.

Louise: Willoughby is jouw jongen niet.

Hester: We zijn toch allemaal als een moeder voor hem geweest? Al vanaf zijn zevende.

Louise: Willoughby heeft me gezegd dat hij naar Harvard wou.

Hester: *(geeft niet op)* Hij heeft mij gezegd dat hij naar Princeton wou. *(Tante Olga komt binnen met de naaimand. Ze is net als de anderen gekleed. Zij is de jongste van de drie zusters, met haar 59 jaar)*

Olga: Wie gaat er naar Princeton?

Hester: Willoughby.

Olga: Hoe kom je daar nou bij? Hij gaat naar het conservatorium. *(gaat in stoel rechtsbeneden M. zitten en zet naaimand op tafel)* Dat heeft hij me zelf gezegd.

Louise: Willoughby is helemaal niet muzikaal.

Olga: *(haalt een van Willoughby's witte overhemden uit de mand)* Hij heeft een prachtige aanslag.

Louise: Hij zou een goede advocaat zijn.

Hester: Daar praat hij niet genoeg voor. Maar hij zou een goede architect zijn.

Olga: *(haalt draad door naald)* Hij is niet goed in wiskunde. De laatste keer had hij een vijf.

Hester: *(schudt haar hoofd)* Tss, tss, tss.

Olga: *(pakt een knoop)* Het is zo'n gevoelig kind. Net als alle musici.

Louise: Advocaten zijn gevoelig.

Hester: *(staat op, garen in haar handen)* Ik wil dat hij naar Princeton gaat.

Louise: Ga toch zitten, Hester; zo raakt het in de knoop.

Hester: *(gaat zitten)* We hebben Willoughby's vader beloofd voordat hij stierf, dat we ons uiterste best voor zijn zoon zouden doen. Als we hem niet naar Princeton sturen, verbreken we die belofte.

Olga: *(naait knoop aan)* We hebben ons uiterste best voor hem gedaan. Hij hoeft zich nergens zorgen over te maken.

Louise: *(stopt even met opwinden)* Niet te geloven dat hij al bijna van school af is. Stel je eens voor! Hij is al bijna volgroeid.

Olga: Nou, zo ver is het nog niet. Hij groeit nog als kool.

Hester: Willoughby is nog maar een kleine jongen.

Louise: Ja, dat weet ik wel, maar hij gaat al naar een bal, en... en dan zal hij toch wel een jongedame meevragen - en voor je het weet *(snift in haar zakdoek)*... en voor je het weet, zijn we onze kleine jongen kwijt!

Hester: *(verbaasd)* Denk je dat hij een meisje mee zal vragen?

Olga: Natuurlijk.

Hester: Maar hij heeft toch nog geen vriendin?

Olga: Dat is waarschijnlijk nog nooit bij hem opgekomen. Hij gaat zo op in zijn muziek, dat hij nergens anders tijd voor heeft.

Hester: Willoughby heeft net zoveel talent om musicus te worden als om - nou - om advocaat te worden.

Louise: Onvoorstelbaar! Zijn eerste bal!

Hester: *(bezorgd)* Zou er wel voldoende toezicht zijn?

Olga: Oh, vast wel.

Hester: Maar ik denk dat we hem er het beste naartoe kunnen brengen en weer ophalen. Die arme jongen zal wel doodzenuwachtig zijn.

Louise: Ik kan me ons eindexamenbal nog herinneren. Dat lijkt al wel heel lang geleden.

Hester: *(bits)* Dat was ook al heel lang geleden.

Olga: Denken jullie dat hij nog wat onthouden heeft van mijn danslessen?

Louise: Hij heeft een fantastisch geheugen. Net als een advocaat.

Olga: *(staat op en danst, in een langzame wals, stijfjes door de kamer naar R.)* Een, twee, sluit - een, twee, sluit - een, twee, sluit - *(Willoughby komt R. binnen. Hij draagt een donker pak, hemd en een donkere das. Hij is 16 jaar, maar ziet er serieus uit voor zijn jonge jaren. Olga grijpt Willoughby)* Kom eens hier, Willoughby. *(hij slaat een arm om haar middel en legt de andere arm op haar schouder; en op enige afstand van elkaar, dansen ze stijf door de kamer achterlangs de bank en via de voorkant naar de stoel)* Een, twee, sluit - een, twee, sluit - een, twee, sluit - een, twee, sluit - een, twee, sluit...

Louise: Heel goed, Willoughby.

Olga: *(waait zichzelf koelte toe met haar zakdoek)* Hij danst heel goed.

Ik wou alleen maar even kijken of je je het nog herinnerde, lieverd.

Hester: Willoughby?

Willy: *(loopt gehoorzaam naar haar toe)* Ja, tante Hester?

Hester: Louise vertelde me dat je erover dacht om naar Harvard te gaan.

Louise: En naar het conservatorium.

Willy: *(gegeneerd omdat er naar een voorkeur wordt gevraagd)* Nou... ik... ik weet het nog niet zeker.

Hester: *(benadrukt waar het om gaat)* Maar Princeton -

Willy: *(snel)* Dat is ook een mogelijkheid.

Olga: *(zit weer in haar stoel)* Willoughby, je moet nooit je muziek in de steek laten.

Willy: Nee, tante.

Louise: Muziek, onzin! Je overgrootvader was een advocaat - een hele goede. Precies Willoughby's type, Olga. Dat kun je niet ontkennen.

Hester: Maar het is veel praktischer om architect te zijn. Dat is zo'n waardig beroep, en Willoughby heeft zoveel visie - nietwaar, lieverd?

Willy: *(maakt liever geen ruzie)* Ja, tante.

Olga: En wat zou er met de beschaving gebeuren als we geen muziek hadden?

Hester: Willoughby is niet muzikaal, hè lieverd?

Willy: *(uit gewoonte diplomatiek)* Nee, tante.

Olga: Maar dat ben je wel, Willoughby. Je zou niet zonder het gevoel van de toetsen en het geluid van echt goede muziek kunnen.

Willy: Ja, tante.

Louise: *(boos)* "Nee, tante - ja, tante." In hemelsnaam, Willoughby! Waarom vertel je ze niet gewoon dat je advocaat wilt worden, dan is alles opgelost.

Willy: *(klem)* Nou - ik...

Louise: *(ongeduldig)* Ja?

Willy: *(ziet nog maar een uitweg)* Ik moet even wat water drinken. *(gaat snel R. af)*

Hester: We moeten niet vergeten hem naar die jongedame te vragen.

Olga: Welke jongedame?

Hester: Die voor het bal.

Olga: Oh, ja.

Louise: Denken jullie dat hij de wandelstok van grootvader zou willen hebben?

Olga: *(wijfelend)* Je ziet tegenwoordig geen wandelstokken meer.

Louise: Maar deze heeft zo'n mooi, met paarlemoer bedekt, handvat.

Hester: *(moe van het garen ophouden)* Ik wou dat je een beetje opschoot, Louise. Ik begin moe te worden.

Louise: Nou, ik vind dat we Willoughby een goede opvoeding gegeven hebben, al zeg ik het zelf.

Hester: *(ook tevreden)* Ja, dat hebben we goed gedaan.

Louise: En ook al zou hij ons verlaten, dan kan hij dat doen in de wetenschap dat we er alles aan hebben gedaan om het leven zo makkelijk mogelijk voor hem te maken, en zo... *(stopt plotseling, snift in haar zakdoek)*

Hester: *(maakt het voor haar af)*... zo fijn mogelijk.

Louise: Ja, zo fijn mogelijk.

Olga: *(geïrriteerd door deze sentimentele uitbarsting)* In hemelsnaam, Louise, hij gaat alleen maar naar een schoolbal!

Louise: En ik ben blij dat ik het niet op mijn geweten heb dat ik Willoughby ooit een pak op z'n billen heb gegeven.

Hester: *(besmuikt)* Ik ook niet.

Olga: *(is praktisch en verdedigt haar daden uit het verleden)* Nou, iemand moest het toch doen!

Louise: *(terwijl ze het laatste stukje oprolt)* Een fijn en onbezorgd leven - dat hebben we Willoughby gegeven.

Hester: *(staat op)* Het zal ook een fijn leven blijven - als hij naar Princeton gaat. *(neemt garen mee naar tafel linksboven, Willy komt R. binnen)*

Olga: We hadden het over je eindexamenbal, lieverd.

Willy: *(loopt naar rechtsbeneden)* Ja, tante.

Olga: We vroegen ons af of je al een jongedame gevraagd hebt.

Willy: *(verschrikt door dit nieuws)* Bedoelt u een...een jongedame?

Olga: Ik weet dat je naast je muziek niet veel tijd gehad hebt, maar we dachten dat als je iemand gevraagd had, je onze goedkeuring wel zou willen hebben.

Willy: Nou, ik...ik heb niemand gevraagd, tante Olga. Ik was eigenlijk van plan om niet zo lang te gaan.

Hester: *(loopt terug naar bovenkant bank)* Dat is prima, lieverd. We wachten buiten wel op je in de auto.

Olga: Onzin! Hij moet iemand vragen.

Willy: Maar ik...

Hester: Ik zou niet weten waarom, als hij dat niet wil.

Olga: We kunnen onze neef toch niet in z'n eentje naar het eindexamenbal laten gaan.

Louise: Natuurlijk niet, Hester.

Olga: Dat zou niet netjes zijn.

Willy: Ik was eigenlijk van plan om maar heel even te gaan en dan weer thuis te komen, en bovendien - bovendien ken ik niet zoveel meisjes.

Olga: Maak je maar geen zorgen, lieverd. Tante Olga vindt wel iemand.

Willy: Nou, liever niet, tante Olga. Ik denk toch dat ik dansen niet zo leuk vind.

Olga: Breek jij je hoofd er maar niet over, Willoughby. We hebben altijd alles voor je geregeld, en we zullen je nu ook niet in de steek laten.

Louise: We vinden wel een leuke jongedame voor je.

Hester: *(loopt naar Olga's stoel)* Als ze niet zo jong hoeft te zijn, zou ik kunnen gaan.

Olga: Jij doet geen eindexamen, Hester.

Hester: Dat weet ik wel, maar ik vind het verschrikkelijk als Willoughby van streek is.

Willy: Ik ben niet van streek, tante Hester. Niet erg, in ieder geval.

Hester: Ik zal je levertraan even halen, lieverd. *(gaat R. af)*

Willy: Jemig, ik wou...

Louise: Eh, eh, Willoughby! Niet zo plat praten.

Willy: Potverdorie!

Louise: Dat is beter, lieverd. *(de bel gaat)* Ik ga wel, Olga. *(Louise gaat L. af en Hester komt R. binnen met levertraan en een lepel)*

Hester: Mond open, Willoughby.

Willy: Hoelang moet ik dit nog slikken, tante Hester?

Hester: Tot je vijftientig bent. Dan zijn je botten volgroeid. *(hij slikt het en trekt vies gezicht)*

Olga: Het is heel goed voor baby's en opgroeiende jongens.

Hester: Zelfs katten en honden slikken het.

Olga: Bovendien ben je niet zo sterk, Willoughby - net als alle musici. *(Louise komt L. binnen, ze draagt een kopje)*

Louise: Dat was Marybelle. Ze bracht ons onze suiker terug.

Olga: *(staat opgewonden op)* Marybelle? Die hadden we net nodig! Laat haar binnenkomen, Louise.

Willy: Oh...potverdorie! *(Louise gaat snel L. af.)*

Olga: Ik snap niet dat we niet eerder aan haar gedacht hebben. Het is zo'n lief kind.

Willy: *(wordt benauwd bij de gedachte)* Maar Marybelle, tante Olga!

Hester: Ja, dat lijkt me een heel betrouwbaar meisje. Als je met haar zou gaan, hoef ik me geen zorgen te maken, lieverd. *(Hester en Olga zitten ieder aan een kant van Willy, terwijl ze hem advies geven)*

Olga: Als Louise met haar terugkomt, kun je haar vragen, Willoughby. Maar je moet eerst naar haar gezondheid informeren, en dan naar die van haar ouders, en dan...

Hester: Dan moet je het even over het weer hebben, en dan...

Olga: Dan kun je haar vragen of ze zo vriendelijk zou willen zijn met jou naar het eindexamenbal te willen gaan.

Hester: Je hoeft niet bang te zijn, lieverd. Wij blijven bij je.

Willy: Moet het echt, tante Hester?

Hester: Ik denk dat het het beste is, Willoughby. Ik zou niet graag willen dat je als eendje ging.

Olga: In je eentje, Hester, niet als eendje. *(Louise komt L. op met Marybelle. Mary ziet er niet echt vrolijk en is ook geen 'belle'. Ze mist twee voortanden; haar haar is steil, en haar jurk is te wijd en te lang. Draagt geen make-up en ziet er totaal onopwindend uit)*

Olga: *(loopt naar M. Marybelle tegemoet)* Hallo, Marybelle.

Marybelle: *(op saaie monotone toon)* Hallo, mevr. Adams.

Hester: Alles goed, Marybelle?

Marybelle: Prima, mevr. Adams.

Olga: *(draait zich om naar Willoughby)* Zeg eens gedag, Willoughby.

Willy: Hallo, Marybelle.

Marybelle: Hallo, Willoughby.

Olga: *(tegen Marybelle)* Lekker weer vandaag, vind je niet?

Marybelle: Ja, mevr. Adams.

Hester: Alles goed met je, Marybelle?

Marybelle: Ja, mevr. Adams.

Louise: Hoe is het met je moeder?

Marybelle: Goed, dank u, mevr. Adams.

Olga: *(wijst naar de bank)* Ga zitten, Marybelle.

Hester: *(geeft Willoughby een duwtje)* Jij ook, Wiloughby. *(Marybelle en Willoughby gaan zover mogelijk uit elkaar zitten)*

Louise: Nou... *(de drie zusters trekken zich terug bij de piano, en gaan op kruk zitten)*

Willy: *(frommelt aan zijn kraag)* Eh...hoe gaat het met je, Marybelle?

Marybelle: Dat hebben zij me ook al gevraagd.

Willy: Oh. Ik neem aan dat het goed gaat met je vader en moeder.

Marybelle: Ja.

Willy: Het was koud gisteravond, vond je ook niet?

Marybelle: Ja, dat was het.

Willy: *(kijkt naar zijn tantes)* Ik...het zou vanavond ook wel koud kunnen worden.

Marybelle: Ja, dat zou kunnen.

Willy: Ik neem aan dat...ik bedoel, je hebt...ik veronderstel dat je...over een week is ons eindexamenbal.

Marybelle: Precies een week, ja.

Willy: Ga je...maar ik neem aan van wel - ik bedoel...je danst zeker wel?

Marybelle: Min of meer.

Willy: Ik ook, min of meer.

Marybelle: Ik ook.

Willy: Eh...

Olga: *(wordt ongeduldig)* Schiet op, Willoughby.
Willy: *(ellendig)* Zou je...zou je met mij naar het bal willen?
Marybelle: Nou, eh...ik denk het wel.
Willy: *(teleurgesteld)* Oh.
Hester: *(staat op en loopt naar de tafel)* Zeg "dank je wel", Willoughby.
Willy: Dank je wel, Marybelle.
Marybelle: Graag gedaan, Willoughby.
Olga: *(loopt naar de bank)* Je kunt maar beter gaan nu, Marybelle.
Willoughby moet nog oefenen.
Marybelle: *(staat op)* Tot ziens dan maar.
Willy: *(staat op)* Tot ziens.
Louise: *(is naar deur L. gelopen)* Tot ziens, Marybelle. *(Louise leidt Marybelle naar buiten)*
Olga: *(beneden M)* Nou! Zie je hoe makkelijk dat ging?
Willy: *(die er waarschijnlijk anders over denkt)* Ja, tante.
Louise: *(komt weer binnen en loopt naar beneden L.)* Het is wel een erg alledaags meisje, niet?
Olga: Schoonheid zegt ook niet alles.
Hester: En het is wel een verstandig meisje, Louise. Willoughby heeft niets aan zo'n lichtzinnig type - vind je ook niet, lieverd?
Willy: Ja, tante.
Louise: *(legt hand op wang van Willoughby)* Ik vind dat Willoughby een vreemde kleur heeft vandaag.
Olga: Wat is er mis mee?
Louise: Zijn gezicht heeft een groenig schijnsel.
Hester: *(loopt naar rechterkant Olga)* Ja, hij ziet er echt een beetje groen uit, Olga.
Olga: Hoe voel je je, lieverd? *(voelt aan zijn voorhoofd)*
Willy: Prima, alleen...
Olga: Ja...
Willy: Alleen een beetje vreemd van binnen.
Louise: Steek je tong eens uit. *(hij steekt zijn tong uit en de drie zusters bekijken hem)*
Olga: M'mm-h'mm...een beetje bleekjes.
Hester: Ja.
Louise: Het zou zijn blindedarm kunnen zijn, Hester.
Hester: Heb je pijn in je zij?
Willy: Nee, ik voel helemaal niets, alleen...ja...alleen alsof ik moet boeren.
Olga: Gas in zijn maag. Dat gebeurt nou altijd als je koolraap kookt, Louise.
Louise: Willoughby is dol op koolraap - nietwaar, lieverd?

Willy: Ja, tante.

Hester: Niets van waar.

Louise: Het zal wel door de perzikpudding van Olga komen.

Olga: Komkommers! Daar komt het van!

Willy: Ik vind komkommers lekker.

Olga: Nee, die vind je helemaal niet lekker, lieverd. Ze liggen zwaar op de maag.

Hester: Nooit de komkommer uit een salade eten.

Olga: En ook niet de radijsjes.

Louise: Je kunt beter even gaan liggen. Als jij de kruik even haalt, Hester, dan pak ik een deken en een kussen. *(Louise en Hester gaan R. af)*

Willy: Zo erg is het nou ook weer niet, tante Olga.

Olga: Je moet altijd goed op je gezondheid letten. En je moet niet vergeten dat je in de groei bent.

Willy: Maar ik voel me echt prima. Het is alleen van binnen. Jemig - ik bedoel - potverdorie! Ik kan het niet uitleggen.

Olga: Je hoeft niets uit te leggen, lieverd. We weten best wanneer er iets mis met je is. Ga zitten en doe je schoenen uit. *(hij gaat op de bank zitten en doet schoenen uit)* We zullen een lekker bedje voor je maken, dan kun je even een dutje doen; en als je je weer wat beter voelt, gaan we verder met je muziekles. *(Willy gaat op de bank liggen. Olga pakt zijn schoenen en loopt naar achterkant bank)* Zal ik je wat voorlezen?

Willy: Nee, dank u wel. Dat hoeft niet. *(Louise komt R. binnen met de deken)*

Louise: Hier is de deken. Ik ben het kussen vergeten. *(geeft Olga de deken en gaat weer R. af)*

Willy: Ik heb het helemaal niet koud.

Olga: Anders word je verkouden. *(stopt deken in, Willy gaat plotseling rechtop zitten)*

Willy: Kneep u me, tante Olga?

Olga: Willoughby!

Willy: Nou, misschien zit er wel ergens een speld in de bank. *(gaat weer liggen, Hester komt R. op met kruik)*

Hester: Zo, hier is de kruik. Nou, vertel tante Hester eens waar je pijn hebt.

Willy: Nergens.

Hester: Je moet ergens pijn hebben, lieverd.

Olga: Leg hem maar op zijn buik.

Hester: *(legt kruik op zijn buik)* Zo dat is beter, niet?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto